

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Luigi Bisignani

Tožena stranka: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale 1 di Roma

Izrek

Člen 64(1) in člen 65(1)(a) PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta nacionalni zakonodaji, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, s katero je dokončno odpravljena kršitev nepriglasitve prenosa sredstev v tujino.

(¹) UL C 213, 03.07.2017.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Justice de Paix du canton de Visé (Belgija)
30. januarja 2018 – Michel Schyns/Belfius Banque SA**

(Zadeva C-58/18)

(2018/C 166/23)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Justice de Paix du canton de Visé

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Michel Schyns

Tožena stranka: Belfius Banque SA

Vprašanja za predhodno odločanje

- (a) Ali člen 5(6) Direktive 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah (¹) v delu, v katerem je njegov namen omogočiti potrošniku, da oceni, ali je predlagana kreditna pogodba prilagojena njegovim potrebam in finančnemu položaju, ne nasprotuje besedilu člena 15, prvi odstavek, zakona o potrošniških kreditih (razveljavljenemu in zdaj nadomeščenemu s členom VII.75 gospodarskopravnega zakonika) v delu, v katerem določa, da morata dajalec kredita in kreditni posrednik v okviru kreditnih pogodb, ki jih navadno ponujata ali pri sklepanju katerih navadno posredujeta, poiskati vrsto in znesek kredita, ki sta za potrošnika najprimernejša glede na njegov finančni položaj ob sklenitvi pogodbe in namen kredita, ker ta člen določa splošno obveznost dajalca kredita ali kreditnega posrednika, da poišče kredit, ki je za potrošnika najprimernejši, ta obveznost pa ni vključena v besedilo zgoraj navedene direktive?
- (b) Ali člen 5(6) Direktive 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah v delu, v katerem je njegov namen omogočiti potrošniku, da oceni, ali je predlagana kreditna pogodba prilagojena njegovim potrebam in finančnemu položaju, ne nasprotuje besedilu člena 15, drugi odstavek, zakona o potrošniških kreditih (razveljavljenemu in zdaj nadomeščenemu s členom VII.77(2), prvi pododstavek, gospodarskopravnega zakonika) v delu, v katerem lahko dajalec kredita kreditno pogodbo sklene le, če ob upoštevanju informacij, ki jih ima ali bi jih moral imeti zlasti na podlagi poizvedbe, opravljene na podlagi člena 9 zakona z dne 10. avgusta 2001 o kreditnem registru posameznikov, in podatkov iz člena 10 razumno oceni, da bo potrošnik sposoben izpolnjevati obveznosti, ki izhajajo iz pogodbe, ker se mora zato dajalec kredita sam izreči o primernosti morebitne sklenitve kreditne pogodbe namesto potrošnika?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali je treba Direktivo 2008/48/ES Parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah razlagati tako, da dajalcu kredita in kreditnemu posredniku vedno nalaga obveznost, da namesto potrošnika ocenita primernost sklenitve morebitne kreditne pogodbe?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (UL 2008, L 133, str. 66).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italija) 1. februarja 2018 – Vitali SpA/Autostrade per l'Italia SpA

(Zadeva C-63/18)

(2018/C 166/24)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Vitali SpA

Tožena stranka: Autostrade per l'Italia SpA

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali načelo svobode ustanavljanja in načelo svobode opravljanja storitev iz členov 49 in 56 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), člen 71 Direktive 2014/24 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 ⁽¹⁾, ki ne opredeljuje količinskih omejitev za oddajo v podizvajanje, in načelo sorazmernosti, ki izhaja iz prava Unije, nasprotujejo uporabi nacionalne zakonodaje na področju javnega naročanja, kot je italijanska, ki v tretjem stavku člena 105(2) zakonske uredbe št. 50 z dne 18. aprila 2016 določa, da delež podizvajalcev ne sme preseči 30 % celotne pogodbene vrednosti naročila gradenj, storitev ali blaga?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, str. 65).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 12. februarja 2018 – Idi Srl/Arcadis – Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

(Zadeva C-101/18)

(2018/C 166/25)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Idi Srl

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Arcadis – Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo